

Odbor řízení lidských zdrojů

Vážený pan
Ing. Luděk Maděra
tř. 2. května 4098
760 01 Zlín

DATUM
2. 12. 2013

SPISOVÁ ZNAČKA
KUSP/57672/2012/ŘLZ/Po

ČÍSLO JEDNACÍ
KUZI/76423/2013

OPR. ÚŘEDNÍ OSOBA
Ing. Mgr. Jana Popelková, MBA

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Zlínského kraje, Odbor řízení lidských zdrojů, jako orgán příslušný podle § 67 odst. 1 písm. g) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o krajích“), a jako povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“ nebo „InfZ“), vydává ve smyslu § 15 odst. 1 InfZ ve věci žádosti **Ing. Lud'ka Maděry, nar. 12. 4. 1943, bytem tř. 2. května 4098, 760 01 Zlín**, doručené dne 12. 9. 2012, o poskytnutí informací o výši mimořádných odměn, které dostali:

- a) vedoucí odborů Krajského úřadu Zlínského kraje,
- b) ředitel Krajského úřadu Zlínského kraje,
- c) hejtman Zlínského kraje a
- d) náměstci hejtmána Zlínského kraje

v letech 2008 až 2012

toto rozhodnutí:

Žádost pana Ing. Lud'ka Maděry ze dne 12. 9. 2012 o poskytnutí informací se dle § 8a a § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím a § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů,

částečně odmítá v bodech a) a b).

Odůvodnění:

I.

Dne 12. 9. 2012 obdržel Krajský úřad Zlínského kraje (dále jen „krajský úřad“ nebo „povinný subjekt“) žádost pana Ing. Ludka Maděry (dále jen „žadatel“) o poskytnutí informací. Žadatel požadoval informace o výši mimořádných odměn, které dostali vedoucí odborů a ředitel Krajského úřadu Zlínského kraje, a dále hejtman a náměstci hejtmana Zlínského kraje v letech 2008 až 2012. U každé odměny žádal o uvedení stručného důvodu jejího udělení a její výše.

Krajský úřad je ve smyslu § 2 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím subjektem povinným zveřejňovat a poskytovat informace vztahující se k jeho působnosti. V daném případě je tedy povinným subjektem k poskytnutí informací na základě žádosti žadatele ze dne 12. 9. 2012. Informace požadované žadatelem jsou informace, které se vztahují k působnosti krajského úřadu a které má k dispozici.

Krajský úřad Zlínského kraje si v uvedené souvislosti vyžádal vyjádření dotčených osob, tj. ředitele a vedoucích odborů, kteří shodně vyjádřili nesouhlas s poskytnutím informací požadovaných žadatelem. Jedná se o zásah do jejich osobních práv, do ústavně zaručeného práva na soukromí a jeho ochranu. Dále vyjádřili obavu, že by údaje mohly být zneužity pro případnou diskreditaci jejich osoby. Žádost krajský úřad vyřídil tak, že vydal dne 26. 9. 2012 rozhodnutí o odmítnutí části žádosti, a to údajů o výši mimořádných odměn vyplacených vedoucím odborů a řediteli Krajského úřadu Zlínského kraje v letech 2008 až 2012. V ostatní části žádosti žadatele vyhověl a poskytl mu informace o výši mimořádných odměn poskytnutých hejtmanovi a náměstkům hejtmana Zlínského kraje. Proti rozhodnutí o odmítnutí části žádosti podal žadatel odvolání, o němž rozhodlo Ministerstvo vnitra rozhodnutím ze dne 5. 11. 2012, č. j. MV-118934-2/ODK-2012 tak, že rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti zrušilo a věc vrátilo k novému projednání.

Krajskému úřadu bylo vytknuto, že nesprávně vyložil pojem „příjemci veřejných prostředků“ ve smyslu § 8b odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím. Krajský úřad byl taktéž upozorněn, že test proporcionality provedl nesprávně a účelově. Dále bylo povinnému subjektu vytknuto, že při formulování svých závěrů nevzal dostatečně v úvahu všechny rozhodné skutečnosti, zejména týkající se rozhodnutí Nejvyššího správního soudu.

V návaznosti na rozhodnutí odvolacího orgánu krajský úřad vydal dne 22. 11. 2012 další rozhodnutí č. j. KUZL/72991/2012, v němž znovu provedl test proporcionality. Na základě provedení testu proporcionality krajský úřad žádost žadatele částečně odmítl. S rozhodnutím krajského úřadu se žadatel neztotožnil a podal proti němu dne 7. 12. 2012 včasné odvolání. Žadatel se domníval, že krajský úřad opět nerespektoval názor nadřízeného orgánu a s hodnocením celé záležitosti krajským úřadem tedy nesouhlasil. Dne 27. 12. 2012 žadatel svoje odvolání ještě doplnil o kopii rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, sp. zn. 1 As 169/2012 ze dne 6. 12. 2012.

Ministerstvo vnitra svým rozhodnutím č. j. MV-118934-5/ODK-2012 ze dne 7. 1. 2013 výše uvedené rozhodnutí krajského úřadu jakožto povinného subjektu zrušilo a věc vrátilo krajskému úřadu k novému projednání s výtka nesprávně provedení testu proporcionality a nerespektování rozhodnutí nejvyšších soudů.

Krajský úřad se tedy věci znovu zabýval a na základě posouzení ústavních aspektů práva na informace žádost dne 28. 1. 2013 částečně odmítl. Proti rozhodnutí podal žadatel dne 31. 1. 2013 odvolání. O podaném odvolání rozhodlo Ministerstvo vnitra dne 25. 2. 2013

rozhodnutím č. j. MV-118934-10/ODK-2012 tak, že rozhodnutí povinného subjektu zrušilo a věc mu vrátilo k novému projednání.

V návaznosti na toto rozhodnutí Ministerstva vnitra krajský úřad vydal dne 20. 3. 2013 další rozhodnutí č. j. KUZL/16998/2013, v němž opětovně dospěl k závěru, že poskytnutí informací požadovaných žadatelem by znamenalo zcela nepřiměřený zásah do ústavně zaručených práv dotčených osob na ochranu soukromí a osobních údajů, a žádost žadatele tak částečně odmítl. S rozhodnutím krajského úřadu se žadatel neztotožnil a podal proti němu dne 22. 3. 2013 včasné odvolání.

Ministerstvo vnitra svým rozhodnutím č. j. MV-118934-12/ODK-2012 ze dne 17. 4. 2013 výše uvedené rozhodnutí krajského úřadu jakožto povinného subjektu zrušilo a věc vrátilo krajskému úřadu k novému projednání s tím, že povinný subjekt staví své vlastní zájmy nad dodržování zákonného postupu.

Rozhodnutím č. j. KUZL/28250/2013 ze dne 6. 5. 2013 krajský úřad opětovně rozhodl o částečném odmítnutí informací. Proti tomuto rozhodnutí podal žadatel dne 13. 5. 2013 včasné odvolání.

Ministerstvo vnitra svým rozhodnutím č. j. MV-118934-14/ODK-2012 ze dne 12. 6. 2013 výše uvedené rozhodnutí krajského úřadu jakožto povinného subjektu zrušilo a věc vrátilo krajskému úřadu k novému projednání s tím, že povinný subjekt opakovaně nerespektuje názor nadřízeného orgánu a nejvyšších soudů.

Krajský úřad se tedy věci opětovně zabýval a dne 1. 7. 2013 žádost částečně odmítl. Proti rozhodnutí podal žadatel dne 8. 7. 2013 odvolání. O podaném odvolání rozhodlo Ministerstvo vnitra dne 30. 7. 2013 rozhodnutím č. j. MV-118934-17/ODK-2012 tak, že rozhodnutí povinného subjektu zrušilo a věc mu vrátilo k novému projednání.

Krajský úřad vydal dne 16. 8. 2013 rozhodnutí č. j. KUZL/53524/2013, kterým rozhodl o částečném odmítnutí informací. Proti tomuto rozhodnutí podal žadatel dne 22. 8. 2013 odvolání. Následně rozhodlo Ministerstvo vnitra dne 23. 9. 2013 rozhodnutím č. j. MV-118934-21/ODK-2012, kterým rozhodnutí povinného subjektu zrušilo a věc vrátilo k novému projednání.

Rozhodnutím č. j. KUZL/65093/2013 ze dne 8. 10. 2013 krajský úřad opětovně rozhodl o částečném odmítnutí informací. Proti tomuto rozhodnutí podal žadatel dne 15. 10. 2013 včasné odvolání.

Ministerstvo vnitra svým rozhodnutím č. j. MV-118934-23/ODK-2012 ze dne 13. 11. 2013 výše uvedené rozhodnutí krajského úřadu jakožto povinného subjektu zrušilo a věc vrátilo krajskému úřadu k novému projednání s tím, že povinný subjekt opakovaně nerespektuje zákon.

II.

Na základě rozhodnutí Ministerstva vnitra jakožto odvolacího orgánu se povinný subjekt žádostí opětovně zabýval a dospěl k následujícím závěrům:

Poskytování informací o platu či odměně úředníků veřejné správy se nachází na rozhraní dvou ústavně zaručených práv, tedy práva na informace na straně jedné a práva na ochranu soukromí na straně druhé. Jak přitom plyne z judikatury Ústavního soudu, bývá v některých případech dávána přednost právu na informace, a jindy naopak ochraně soukromí. Samozřejmě však nejde o preferenci náhodnou.

Právo na ochranu soukromí není neomezené, avšak je více než zřejmé, že každý zásah či omezení tohoto ústavně zaručeného práva každé fyzické osoby musí mít pevný a přesvědčivý zákonný základ. Takový základ povinný subjekt nenachází v § 5 odst. 2 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, a neposkytuje jej ani § 8b zákona o svobodném přístupu k informacím.

Zaměstnanci územních samosprávných celků jsou v našich podmínkách vůči svému zaměstnavateli v pracovněprávním, tj. soukromoprávním vztahu, který v sobě sice nese určité znaky veřejnoprávnosti, což ale nemění jeho soukromoprávní základ. V porovnání s jinými zaměstnanci jsou úředníkům ukládány některé speciální povinnosti, resp. omezení (např. nepřijímat dary nebo jiné výhody, zákaz jednání vedoucího ke střetu zájmů atd.). Povinnost poskytovat informace třetím osobám o platu či odměně do katalogu obecně založených zákonných povinností však nenáleží.

Z pohledu zákona 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, existuje povinnost poskytovat informace vypovídající o činnosti, resp. vztahující se k působnosti povinného subjektu, což je samotným účelem založení informační povinnosti povinného subjektu. Naopak jím obecně není zpřístupňovat informace ze soukromí úředníka. Mimo to úředníci jako takoví ani nemohou být řazeni mezi povinné subjekty dle citovaného zákona, těmi jsou v daném případě jejich zaměstnavatelé.

Informační povinnost obsahuje rovněž zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, který ukládá veřejným funkcionářům publikovat přesně stanovené kategorie údajů, a to především těch, které souvisejí s jejich majetkovými poměry, nikoliv však informace o platu či odměně. Povinný orgán má za to, že jde o relativně jasný rámec omezení, povinností a výjimek, které plynou z postavení úředníků. Povinnost úředníků sdělovat, resp. strpět sdělení údajů o svém platu a odměně ze strany zaměstnavatele třetím osobám tedy explicitně nikde stanovena není.

Povinný subjekt si je plně vědom skutečnosti, že právo na informace patří k ústavně garantovaným politickým právům, jehož účelem je umožnit občanům orientovat se ve veřejném dění, aniž by bylo třeba prokazovat odůvodněnost požadavku. Avšak ani právo na informace není bezbřehé a je třeba jej posuzovat v kontextu s ochranou soukromí a osobních údajů.

O tom, že úředníci mají právo na soukromí, svědčí ostatně i konstantní a propracovaná judikatura Evropského soudu pro lidská práva, který několikrát dospěl k jednoznačnému závěru, že soukromí úředníků je třeba respektovat bez ohledu na to, jedná-li se i na pracovišti o úřední či soukromou činnost.

V návaznosti na výše uvedené rozhodl Krajský úřad Zlínského kraje tak, že v souladu s ustanovením § 15 zákona o svobodném přístupu k informacím vydal rozhodnutí o odmítnutí části žádosti. Konkrétně pak odmítl poskytnout informace o výši mimořádných odměn ředitele a vedoucích odborů Krajského úřadu Zlínského kraje.

Pokud jde o část žádosti, v níž jsou požadovány informace o mimořádných odměnách poskytnutých hejtmánovi a náměstkům hejtmána Zlínského kraje, byly žadateli požadované informace poskytnuty v přípise ze dne 26. 9. 2012.

Poučení:

Proti rozhodnutí je možno podat do 15 dnů ode dne doručení odvolání k Ministerstvu vnitra, a to podáním učiněných prostřednictvím Krajského úřadu Zlínského kraje. Odvolání se podává v 1 vyhotovení.

V. z. Jap

Mgr. Pavla Psotová
vedoucí Oddělení personálních věcí a vzdělávání

Vyhotovuje se:

1 x Ing. Luděk Maděra – do vlastních rukou
1 x spis Krajského úřadu Zlínského kraje